

[Wilhelm]

slutningen om et gastransmissionssystem giver en ikke ringe garanti for en fremtidig beskæftigelse her i landet, i meget høj grad til de faggrupper, som er beskæftiget på værfterne, måske endda med selve produktionen lagt på værfterne. I det hele taget ville en energiforsyning – eksklusiv a-kraft – give nogle af disse ting, ikke mindst bioenergiforsyningen, men at flytte rundt på nogle skibe er der altså ikke meget perspektiv i.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først sige om spørgsmålet politisk propaganda kontra sagligt forslag, at hvis man tager de valgløfter, som er givet, bl. a. af regeringspartiet, også lokalt i den kommune, kunne vi nok drage mange paralleller til forslag, ideer og løfter svarende til dem, der ligger her. Men det er jo sådan, at de propagandaforslag, man lægger frem, når der er valg, ikke altid holder, når de skal stå for en prøvelse herinde i tinget, og det kunne være rart, om man tog det med ved kommunevalg, hvor der også uddeles løfter.

Vi har tidligere fremsat forslag her i folketinget, hvor vi har peget på den samlede værftsindustri. Jeg skal erindre om, at vi i 1975 fremlagde et 5 punkts program om, hvad vi mente der skulle ske for værfterne. Vi nævnte dengang en udvidet kreditordning, og vi talte om, at man skulle gribe ind over for de forsøg, der var på at forhøje stålpriserne i EF. Vi foreslog også, at man skulle gennemføre andre undersøgelser for arbejder på værfterne, at man skulle udvide kreditmulighederne, og at der skulle stilles krav om, at de kreditmuligheder, der var for rederne, skulle være betinget af, at man byggede på danske værfter. Vi sagde endelig, at der skulle træffes foranstaltninger til at kontrollere værfterne, bl. a. på grund af udviklingen på B & W.

Når vi har taget Helsingør Værft frem, er det absolut ikke, fordi vi ikke mener, at der kunne peges på andre værfter, andre bysamfund, der er i lige så store vanskeligheder som Helsingør. Der er nævnt B & W. Vi har absolut ikke solgt B & W. Det er rigtigt, at de var de første, der blev ramt af krisen. Det er også rigtigt, at de blev ramt af kapitalhavernes manipulationer under krisen, og derfor var der al mulig grund til at rejse krav om, at man kulegravede, hvad der skete rent

økonomisk på værfterne. Det er også rigtigt, at B & W har halveret antallet af ansatte, og det er rigtigt – det kan jeg også nævne – at skibsbyggernes fagforening i København har 50 pct. ledige i dag. Det er også rigtigt, at der har været afskedigelser på Lindø, som er et af de mest effektive værfter i verden, og vi har jo netop i disse dage fået at vide, at ejerne har leveret ordrer til Japan på ombygning af ni skibe, som man lige så godt kunne have fået udført på Lindøværftet.

Men dette gør ikke spørgsmålet mindre, og det fratager os ikke ansvaret for herinde at gøre noget i en akut situation, som der er i Helsingør. Det er rigtigt, at alle værfterne har problemer herhjemme, men det er lige så rigtigt, at Helsingør Værft i disse dage er i den situation, at de er ved at måtte lukke, fordi de ingen ordrer har.

Vi er ikke af den opfattelse, at den krise, der har ramt det kapitalistiske system, behøver at have de følger, som man siger den har.

Der er talt om, at krisen er international, at der er en overproduktion af skibe. Jeg vil bare erindre om, hvad direktør Degerbøl, som er direktør for Danmarks Rederiforening, sagde i 1976: Den internationale varehandel og specialisering vil fortsat gå frem og kunne beskæftige en stigende verdenstøtning, og for de højtudviklede skibsfartslande vil netop den internationale specialisering åbne mulighed for at komme først med nye skibstyper og nye transportsystemer. Det er rigtigt, at forholdene er, som de er i dag, men det er jo lige så rigtigt, at hvis vi skulle dække det handelsbehov, som findes i verden, var der også brug for de skibsværfter, der er i dag.

Der er en krise i det kapitalistiske system, og det mener vi også skal med ind i billedet, når vi taler om, hvilket behov der er for skibsværfter. Selv om man skulle have den fejlagtige opfattelse af problemerne, at en del af de danske værfter og nøgleindustrier skal ofres under denne krise, som har ramt netop de lande, vi har handels- og økonomisk forbindelse med, dem, der er med i OECD og EF, så er det en kendsgerning, at netop Helsingør Værft, som jeg sagde, er hårdest ramt på nuværende tidspunkt. Selv om man ser bort fra profitinteresserne for de såkaldte ejere, gør værftets beliggenhed i Helsingør, bysamfundets afhængighed af det og den